

Idrijski karate – 50 let

Pet desetletij športne odličnosti,
tradicije in skupnosti

KARATE KLUB
KOLEKTOR 50 LET

KARATE KLUB
KOLEKTOR 50 LET

Naslov:
Karate klub Kolektor Idrija – pet desetletij športne odličnosti, tradicije in skupnosti

Avtorja: Jernej Sever, Darko Viler
Fotografije: Nejc Menard, arhivi Karate kluba
Kolektor Idrija in članov kluba

Izdajatelj in založnik: Karate klub Kolektor Idrija
Kraj izdaje: Idrija
Leto izdaje: 2026

Naklada: 800 izvodov

Oblikovanje in prelom: Marko Jelovšek
Lektoriranje: Milanka Trušnovec

Tisk: Tiskarna Somaru d.o.o.

CIP – Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

796.853.26:061.2(497.4Idrija)(082)

SEVER, Jernej, 1976–
Idrijski karate – 50 let : pet desetletij športne odličnosti, tradicije in skupnosti / pripravila Jernej Sever in Darko Viler ; [fotografije Nejc Menard]. – Idrija : Karate klub Kolektor, 2026

ISBN 978-961-97437-0-6
COBISS.SI-ID 276339971

Idrijski karate – 50 let

Pet desetletij športne odličnosti, tradicije in skupnosti

Pripravila Jernej Sever in Darko Viler

Idrija, 2026

Zahvala Bojanu Severju

Posebna zahvala gre mojemu očetu, Bojanu Severju, ustanovitelju kluba, ki je s prvimi koraki v Spodnji Idriji postavil temelje poti, ki danes presega posameznike in povezuje generacije. Njegova strast, radovednost in vizija so začele in skoraj 30 let vodile Karate klub Kolektor Idrija.

Kot trener, organizator in mentor je vzgojil številne generacije ter v klub prinašal nova znanja, ljudi in ideje. Vedno pripravljen učiti se in se spreminjati je znal povezovati tradicijo z razvojem ter ustvariti okolje, ki je omogočilo množičnost in hkrati vrhunskost. Njegova predanost ostaja temelj, na katerem gradimo še danes.

Člani Karate kluba Kolektor Idrija

Kazalo

Zahvala Bojanu Severju.....	2
Nagovor predsednika	4
Gib med zemljo in nebom	
Otroštvo	7
Najstništvo	9
Tekmovalnost	11
Vrhunskost – edinstvenost.....	13
Zrela doba	15
Starost.....	17
Notranje ravnovesje	19
Idrijski karate – 50 let Pet desetletij športne odličnosti, tradicije in skupnosti	
1. Na vrhu.....	21
Zlata ekipa	21
Miha Božič	22
Lia Krvina	23
2. Karate klub Kolektor Idrija – od začetka do danes	24
Začetki v Sloveniji.....	24
Začetki v Idriji.....	24
Registracija kluba.....	26
Vključevanje vrhunskega znanja in akrobatike.....	27
3. Klub v samostojni Sloveniji in veliki mednarodni uspehi	30
Financiranje kluba: začetek profesionalizacije.....	31
Prihod profesionalnega trenerja	31
Svetovni pokal v Perthu, Avstralija.....	32
Zanimivost: spomini iz Perth.....	33
Nadaljnji razvoj kluba.....	33
4. Novo tisočletje – širitev ponudbe kluba	35

Začetek raziskovanja, širitev kluba in novi rekreativni programi	36
Zadnje obdobje	38
5. Poklon najboljšim	43
Rihard Pavšič – prvi reprezentant	43
Miha Božič – prvi nosilec medalje z evropskih prvenstev.....	44
Ana Sever Božič – najboljša v borbah.....	47
Lia Krvina – mlada šampionka.....	51
6. Vizionarji, vodje, gonilne sile	53
Vesna Veselić (Rebec) – motiviranje, akrobatika	53
Jernej Sever – širina, raziskave, organizacija	54
Erin Čoralic – sistematičnost, natančnost, vrhunskost	59
7. Bojan Sever – strast in vizija	61
Pomen karateja in borilnih veščin v vsakdanjem življenju	
Borilne veščine za vsakdanje življenje	65
Borbena vedenje in njegov pomen.....	65
Nasilne in agresivne oblike boja	66
Nenasilne oblike boja.....	67
Nenasilen boj v borilnih veščinah	68
Principi učinkovitega borbenega gibanja.....	70
Pomen pravilne poravnave telesa	71
Prostost in mobilnost posameznih sklepov.....	72
Predvidevanja in refleksni odzivi	73
Karate – pot »prazne roke«.....	76
Zgodovinski razvoj	76
Karate kot šport.....	77
Karate danes	77
Moderni metodološki pristop pri vadbi karateja	78
Zahvala našemu generalnemu pokrovitelju.....	81

Nagovor predsednika

Ko danes obujam spomine na pot, ki jo je prehodil Karate klub Kolektor Idrija, ne vidim samo letnic, rezultatov, potovanj, projektov in medalj, ampak se spominjam predvsem ljudi. Otrokov, odraslih, starostnikov, staršev, tekmovalcev ter domačih in tujih trenerjev, ki so sooblikovali našo zgodbo. Nekateri so svojo karate pot začeli že pred menoj, z drugimi smo si jo mnogo let delili. Svoj čas si je z nami delilo na stotine članov. V teh letih je mojstrski naziv doseglo skoraj 70 naših karateistov.

Večina teh zgodb bo ostala le v naših skupnih, upam, da prijetnih in poučnih spominih. Nekatero med njimi pa so zaradi svoje prepoznavnosti in pomena izpostavljene v tej knjigi.

Petdeset let ni le številka. Je čas, v katerem se je iz preprostih začetkov razvilo nekaj, kar daleč presega posameznike, ki so leta 1976 v Spodnji Idriji skupaj z mojim očetom naredili prve korake. Takrat si najbrž nihče ni mogel predstavljati, da bo ta pot postala ena najmočnejših karate zgodb v Sloveniji.

Ta zgodba zame in za nikogar v klubu ni bila samo športna. Ko sem po zaključku športne poti prevzel vlogo trenerja, predsednika in idejnega vodje, sem želel delo v klubu še nadgraditi. Karate sem vse bolj razumel kot celosten razvoj človeka, kjer se prepletajo rekreativni in tekmovalni karate, druge borilne veščine, znanost in filozofija ter tisto, kar je za vsakega posameznika in njegovo izkušnjo še posebej pomembno – disciplina in svoboda, napor in lahkotnost, telo in misel.

Zato se je klub skozi čas spreminjal. Iz klasičnega športnega društva smo postopoma postali prostor razvoja. Danes naša društva povezujejo več kot

400 članov na različnih lokacijah. Nastali so programi, kot so Prijazna šola karateja, digitalni sistemi Moje spretnosti in Joker ter novi pristopi k treningu, ki jih razvijamo še danes. Nov korak naprej v zadnjem času predstavlja tudi projekt Vključujoči karate, s katerim želimo karate skupaj z našimi partnerji še bolj odpreti družbi kot orodje za zdravje, ravnovesje in vključevanje.

Vzporedno z rekreativnimi programi smo vedno razvijali tudi vrhunski tekmovalni šport – od zlatih deklet ob osamosvojitvi Slovenije do izjemnih uspehov Lie Krvina, ki je trenutno druga na svetovni lestvici med mladinkami in ena najboljših mladih karateistk na svetu v športu, ki morda pri nas ni tako izpostavljen, a je globalno med najbolj razširjenimi.

V knjigi, ki je pred vami, smo poskušali združiti vse te elemente in na ta način obeležiti naš jubilej. Če zaključim nekoliko bolj poetično, tako kot se knjiga začne:

To ni zgodba samo o rezultatih in zmagah, ampak tudi o porazih in napakah. Je zgodba, ki nas uči vztrajati, graditi, popravljati, nadgrajevati, iskati nove poti razvijati odgovornosti in spoštovanju. Morda je to tudi način, ki nas skozi dolg proces pripelje bližje k sebi.

Zahvaljujem se vsem, ki so bili del te zgodbe – ustanoviteljem, trenerjem, tekmovalcem, staršem, vsem članom, podpornikom in celotni skupnosti. Vsak od vas je pustil svoj pečat.

In hkrati verjamem, da je najlepši del te poti še pred nami.

dr. Jernej Sever
predsednik, trener in idejni vodja
Karate kluba Kolektor Idrija

Gib med zemljo in nebom

Tekst: Jernej Sever | Fotografije: Nejc Menard

Otroštvo

Na začetku je neskončno odprtih poti.
Moji gibi še iščejo svojo obliko.
Roke se včasih zapletejo,
noge zamudijo,
prostor za hip izgubi smer.
In takrat
trenerjev nasmeh
vedno ublaži zadrego.

Čeprav tega ne pokažem,
imam rad tudi
red in disciplino,
doslednost in strogost.
Rad se učim novih stvari.
Zelo hitro jih znam,
vsaj tako se mi zdi.
In vedo rad vprašam,
ali bo kmalu igra.

Všeč mi je kimono in pas,
čeprav včasih nagajata.
Nekaj časa opazujem,
kako naj se konca srečata,
potem je veliko lažje
stopiti k trenerju
in prositi za pomoč.

Včasih me je strah.
Včasih sem utrujen in se mi nič ne da.
Včasih jezen, drugič navihan in nasmejan.
A vsa ta občutja minejo hitro,
se izmenjujejo, ne da bi kje obtičala.
Vedno znova kot dan in noč.

Ker to sem jaz
ko odraščam,
ko sem prost,
in je odprto neskončno poti.
Takrat ko razvijam
svoj potencial.

Najstništvo

Mogoče so bile nekoč vse poti odprte,
ampak danes vidim, da ni čisto tako.
Sprušujem se, kaj je smiselno in kaj ni.
Vidim, da vse poti niso zame
in da med sabo nismo vsi enaki.

Vem, da vsaka pot lahko boli,
da vsak napredek zahteva trud
in požrtvovalnost.
Hkrati pa iščem sebe.
Kje sem jaz?
Jaz.

Postajam močnejši.
Spretnjši in boljši.
A tudi drugi se spreminjajo in odraščajo.
Prijateljstvo mi nudi oporo normalnosti.

V sebi čutim nemir,
ki ga težko usmerim.
Pravijo mi, da se moji možgani spreminjajo.
Včasih se mi popolnoma nič ne da.
Ne vem, ali se mi karate sploh zdi smiseln.
Obstaja še toliko drugih veščin.

Kljub temu bi rad nekaj dokazal,
da lahko pridem do zaključka poti.
Črni pas nima vrednosti samo za druge.
Tudi meni pomeni zaključek,
zaokroži del poti
in ne pusti, da zbledi
moj trud.

Ker to sem jaz,
ko iščem meje,
ko padam in rastem hkrati,
ko poti niso več določene,
ampak iščem svoje –
kjer jaz postanem jaz.

Tekmovalnost

V mojem telesu je star zapis,
ki je skupen vsemu živemu
in nam daje moč, da se borimo za svoj prostor,
za naš položaj in naše življenje.

Zapis, ki lahko v določenih trenutkih,
v napačnih kontekstih,
sproži spopade in konflikte,
vojne in opustošenja.

Lahko pa je vir naše moči,
če se ga naučimo usmerjati
in postane
boj brez sovraštva in jeze.

Ko stopim na tatami
in pogledam sotekmovalca v oči,
ostanem miren.
Ne borim se samo z njim,
ampak predvsem sam s sabo.

Od prvih, preprostih korakov,
pri katerih je bilo najpomembneje sodelovati,
do trenutkov,
ko šteje znanje,
pripravljenost,
odgovornost.

Včasih zmagam.
In svet je lažji.
Včasih izgubim.
In moram začeti znova.

Ker to sem jaz,
ko sprejem izziv,
ko nosim odgovornost,
ko se učim,
da napredek nikoli ne pride sam
in da so prav vztrajnost, sprememba
ter pripravljenost na nenehno rast
edina prava zmaga.

Vrhunskost – edinstvenost

Stopam po poti,
ki postaja vse ožja.
Redka.
Včasih tudi osamljena.

Morda zaradi staršev, da bi nekaj dokazal.
Morda zaradi sebe.
Ali pa zato, ker vem, da zmorem.

Nič se ne zgodi samo od sebe.
Vsak korak je posledica
odločnosti in usmerjenosti,
odrekanja in reda.

Ure, ki jih vlagam,
ostajajo skrite.
Nihče jih ne vidi.
Moj trud me iz enakih vodi med redke,
med redkimi sem zopet enak.

Včasih zmagam in včasih izgubim.
In takrat ostanejo samo še tisti,
ki cenijo mene in ne moje poti.
Včasih pride trenutek,
ko se stvari sestavijo.
Ko je vse točno tako, kot mora biti.
Gib steče.
Odziv je pravi.
Udarec, umik, dih –
vse je na svojem mestu.

Takrat razumem,
da zmage in nagrade
niso cilj.
So posledica odličnosti.

Redke.
Izjemne.
In zato neprecenljivo vredne.

Ker to sem jaz,
ko sprejem ceno poti,
ko ostanem,
čeprav bi bilo včasih lažje odnehati,
ko razumem,
da vrh nikoli ni kraj,
ampak način,
kako grem.

Zrela doba

Otroci počasi odraščajo,
so že skoraj samostojni.
Življenje je postalo ustaljeno in bolj mirno.

Med borbo za stabilnost,
za dom in družino
sem malo zapostavil sebe.

Karate mi pomaga ohranjati vitalnost.
Moč in gibljivost.

Uči me učinkovitega gibanja,
uporabe celega telesa
brez odvečnih napetosti.

Uči me, da sem lahko tukaj in zdaj
in lahko pozabim na jutri in včeraj.

Počasi odpravljam drobne napake
v gibu, v drži, v mislih,
ki so se oblikovale z leti.

Ne hitim več.
Prisluhnem sebi, svojemu telesu.
Učim se notranjega miru
in sproščene osredotočenosti.

To ni več boj.
Je skrb.
Za telo in misli,
ki si želijo in rabijo prostor.

Kar spoznavam in se učim,
prenesem drugam.
V način, kako živim.

Ker to sem jaz,
ko ne iščem več vrha,
ampak ravnovesje.
Ko napredek ne vodi več naprej,
ampak vame.

Starost

Čas teče počasneje.
In ostane ga več zame.
Telo izgublja moč, hitrost in prožnost.
Vendar je še vedno zelo živo,
še vedno se razvija, ohranja,
si želi in zmore.

Ne iščem več presežkov.
Iščem kakovost,
učinkovitost gibanja,
umirjeno dihanje,
sočasno in učinkovito poravnava telesa.

Mir in potrpežljivost, vztrajnost,
sposobnost opazovanja,
sposobnost prisluhni sebi
in svojim mejam
postajajo moja nova moč.

Z natančnimi in pravilnimi gibi,
usklajenostjo uma in telesa
nadomeščam izgubo fizične moči,
izboljšujem koordinacijo in ravnotežje
in počasi dvigam kakovost svojega življenja.

Učim se uporabe celega telesa
brez odvečnega napora.
Prisluhnem bolečinam
in ne bežim pred njimi.
Z gibanjem jih mehčam.
Vztrajam. Še vedno rastem.
In polno živim.

Razumem svoje meje.
Celostno doživljam vsak trenutek.
Ker polna zavest o sebi in svoji okolici
postaja moja nova moč.

Notranje ravnovesje

Gledam in čutim, a mene ni.
Diham, a mene ni.
Zadržim položaj, ohranim poravnavo.
Čutim enost telesa,
ki preide ven iz sebe,
a mene ni.

Premik postane enostaven in cel,
močan in lahkoten,
učinkovit, a igriv.
Lepota. Prostost.
Osvobojenost
samega sebe.

Trenutek, ne ideal, pot, ki je dolga.
Vse dobre stvari, ki sem jih naredil.
Vse napake, ki sem jih storil.
Moja toplina in prijaznost.
Moj strah in jeza.
Vse to sem jaz.

Ko se počasi zlijem
med nebo in zemljo
in ostane samo še gib, dotik, vonj,
zvok tišine.

Majhen.

Popolnoma nepomemben.
Lahkoten.
Srečen.

Mene ni.
Vsaj ne v taki obliki, kot sem bil prej.

Ko izgine
to, kar sem bil,
to, kar sem,
to, kar bom.

Enost.